

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΚΑΝΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΗΤΡΟΠΗ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 40 - Τ.Τ. 402 - ΤΗΛ. 5233.942 • ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1982 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10

— ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ —

Πρώτα απ' όλα με την ευκαιρία της έκδοσης της εφημερίδας, θα θέλαμε δλόκληρο το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας να ευχαριστεί σε όλα τα μέλη του, σε όλους τους συγγραφέες και αναγνώστες της εφημερίδας καθώς και στις οικογένειές τους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ 1982. Ευχόμαστε δλόψυχα το 1982 να είναι χαρούμενο και ειρηνικό στη χώρα μας και σε όλον τον κόσμο γενικότερα.

Με την ευκαιρία αυτή το Δ/κό Συμβούλιο κρίνει σκόπιμο να κάνει τον απολογισμό της χρονιάς που πέρασε καθώς επίσης και ορισμένες σκέψεις για την καλύτερη λειτουργία του Συλλόγου.

Μπορούμε εδώ να πούμε ότι το Δ/κό Συμβούλιο που βγήκε από τις εκλογές του 1981 είναι κατά πλειοψηφία συνέχεια του προηγούμενου με 3 νέα πρόσωπα στη σύνθεσή του.

Ετό χρόνο που πέρασε το Δ/κό Συμβούλιο ασχολήθηκε με τα παρακάτω θέματα:

1ον. Συνέχισε κανονικά τη έκδοση της εφημερίδας στην τακτή προθεσμία χωρίς μι' αυτό

να σημαίνει ότι είμαστε και ευχαριστημένοι από την εμφάνιση της ύλης.

Φανταζόμασταν την εφημερίδα μας όταν την ξεκινήσαμε, πρωτοποριακή στο είδος της και αυτό γιατί εκχωριόμας διαθέτει ένα σωρό ανθρώπων των γραμμάτων που τα ονόματά τους κοσμούσαν σελίδες άλλων έντύπων, και έν δεν υπήρχαν ορισμένοι φιλότιμοι συνεργάτες ιδίαι κάθε φορά—τους οποίους εκ Δ/κό Συμβούλιο και από τη θέση αυτή τους εύχαστεί—θα ήταν δύσκολο να συμπληρωθεί ή ύλη. Η επιθυμία του Δ/κού Συμβουλίου ήταν, η εφημερίδα να είναι πρωτότυπη από πλευράς ύλης και γι' αυτό δεν αντίτραξε στη λύση της αναδημοσίευσης κειμένων που έχουν σχέση με την περιφέρειάμας.

Κάνουμε και πάλι έκκληση σ' όλους που διαβάζουν αυτό το φύλλο να βοηθήσουν στην καλύτερη κατάσταση της εμφάνισης από πλευράς ύλης—έχει πάρα πολλά θέματα το χωριό μας—της εφημερίδας μας, στέλνοντας στα γραφεία του Συλλόγου, οποιαδήποτε ιδέα ή συνεργασία.

2ον. Ως προς το θέμα της εποχέτευσης έχουμε να πούμε ότι το έργο προχωρεί, έχουν γίνει

οι άγωγοι με κονδύλιο, που δόθηκε από τη Νομαρχία είναι δε σίγουρο μέχρι το τέλος του χρόνου το έργο θα τελειώσει και οι συγγραφέες μας αλλά και εμείς που κάμα στο χωριό θα όφελθηόμας από ένα έργο που έχει μεγάλη σημασία καθαριότητας και ύγιαιας.

3ον. Είναι σε όλους γνωστό ότι λόγω των σεισμών της περασμένης χρονιάς ό χωρός δεν έγινε της ημερομηνία που καθορίστηκε αρχικά, αλλά έγινε πολύ αργότερα το Μάιο, είχε δε όπιτυχία παρά τις συνθήκες που όπικρατούσαν (ζέστη, διακοπές κλπ.).

Τα μέλη μας ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα ή έκδήλωση δε έδειξε ότι ό Σύλλογος μπορεί να όργανώσει οποιαδήποτε όποχή μιά τέτοια εκδήλωση με βεβαία εκ των προτέρων τη συμμετοχή των μελών. Τα καθαρά έσοδα του χωρού ήταν 82.000 δραχμές.

4ον. Έκδρομος. Στο χρόνο που πέρασε προγραμματίστηκαν 4 εκδρομές από τις όποιες έγιναν οι 2. Οι άλλες δεν έγιναν γιατί τα μέλη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

Ασφαλώς σας ξενίζει ό τίτλος του,δημοσίευσματός. Και όμως κυριολεκτικά. Είναι πέρα για πέρα αλήθεια πως έμεις στην παιδική μας ηλικία όπιο τόχη ζήσαμε. Η σκληρή βιπάλλη των γονιών μας δέν τους έδινε τον καιρό και τη δυνατότητα να μας παρακολουθούν στη συμπεριφορά μας έξω από το σπίτι. Σχεδόν ζούσαμε κατ' όψιν. Βέβαια χαλυβδώνουμε το χαρακτήρα μας και άσκούσαμε το σώμα μας με τα παιχνίδια άθλους παιγνίδια μας ή τις ποδηλατικές παραταβουλές μας, αλλά πόσες φορές με σκληρά έπακόλουθα τους σοβαρούς τραυματισμούς, τις συνεχείς αρρώστιες μας ή άσκιμα και όύτην τον θάνατο! Πετροπόλεμη όσφισβικιοι κοπά μαχολάδες, σκαρφαλώματα σε ψηλά δέντρα και άπότομα βράχια για καρπούς ή φρούλα, άύτοσογεία βαρελότα,σκότωμα φιδών κ. ά. ήταν ό άπολαύσεις της έξωσκηπτικής ζωής μας. Άλλωστε τότε δέν ύπήρχε το πάθος των σημερινών παιδικών βιβλίων και τα μέσα που κυκλοφορούσαν στο δικόμας τουλάχιστον περιβάλλον και που τα ρουφούσαμε κυριολεκτικά, ήταν τα ληστρικά (ό λήσταρχος Καλαμπάκης, ό κακαράπης, ό Γιανκούλας κλπ.).

Άπό τα πιο επίνδυνα περιστατικά θα σας άναφέρω δύο:

1) Ήταν στή 1921. Φοιτούσαμε στή Γ' Σχολαρχείου. Μιά μέρα ό Σωτήρης Θεός, μετά από χρόνια Ήγούμενος Σωφρόνιος λέει στήν παρτίμα μας:

— Παιδιά, του σκάμ απ' του σχολείου να πάμιο στου σκατιέρι γι' αύνά; Ποιός είναι; Μετά από σκέψη και συζήτηση βρέθηκαν πρόθυμοι τρείς. Ό Σωτήρης, ό Κώστας Θ. Στρόλιας και ό γράφωμ. Ό σκατιάρης, προτού δέν άποηγήσαν, ήταν ένα άρκετά μεγάλο σε έκταση έλος γεμάτο βατράχια, βέδλες φουσκιά, αλλά και φραγκόκοτες. Πρέπει να ήταν Μάρτης, όποχή όηλ. που γεννούσαν οι φραγκόκοτες. Ξεκινήσαμε λοιπόν χωρίς να ξέρουμε όστε το βάθος όστε και κολύμπι. Σάν φτάσαμε, βγάλαμε όλα τα ρούχα μας, τα κάναμε δέμα, τα κρεμάσαμε στο λαιμό μας και με ένα φύλο στο χέρι για να μετρούμε το βάθος προτού πατήσουμε, άκολουθήσαμε ό κάνας δική του κατεύθυνση στόν άπέραντο βάλο.Που και που φωνάζαμε ό ένας στόν άλλο να ξέρου με ότι δέν πάσαμε τίποτα. Πραγματική άποκοτιά. Τέλος ύστερα από άρκετή ώρα βρήκαμε μερικές φωλιές, πήραμε τα αυγά (μερικά είχαν πουλάκια μέσα) και βγήκαμε έξω. Ξεκολή-

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΥΧΗ ΖΗΣΑΜΕ...

σασμε τις βέδλες από πάνω μας και άρχισαμε να στυνόμασμε. Τότε διαπιστώθηκε πως του Σωτήρη του έλειπε το πουκάμισο, καινούργιο κιόλας. Που να νυρίσει τώρα να το βρει στο βάλο! Φυσικά όλα αυτά το κάναμε κρυφά από το σπίτι κι' έπιπίζαμε πως θα γλυτώναμε την τιμωρία προσκομιζοντας τα αυγά. Το άποτέλεσμα ήταν ό μέν Σωτήρης να φέει άρκετά για το χαμένο κυρίως πουκάμισο, ό γιόδε ν' άρπάξω μιά γερή πούντα. Ό μόνος ά-τρωτος φαίνεται πως έμεινε ό Κώστας.

2) Όσοι φοιτούσαμε στή "Ελληνικό (Σχολαρχείο) στήν Καρδίτσα, γυρίζαμε κάθε Σάββατο το άπόγευμα στο χωριό με τα πόδια και βγάζαμε μάλιστα και τα παπούτσια για να μην τα χαλάμε. Έρχόμαστε για τα "άλλάξουμε", όπως λέγαμε και να πάρουμε και τον τρουβά με τα τρόφιμα (όσο έφταναν) της εβδομάδας. Ένα Σάββατο είχε βρέξει κι όταν φτάσαμε στήν Πάσσα την είδαμε «κα τερασμένη». Σταματήσαμε και χάρξσαμε από τη γέφυρα το θολό νερό που ξεχειλίζει στις όχθες. Κάποια στιγμή ό μακαρίτης Άπόστολος Ζήσης λέει:

— Ποιός άμπαίνει μίσ' του νερό, δίνου ένα φράγκου...

Ή πρόταση πολύ δεαλιστική. Άλλά και το πήδημα μέσα στο πλημμυρισμένο ποτάμι τρομέρα έπικίνδυνο αφού μάλιστα δέν ξέραμε κολύμπι. Όστόσο ό πανέψυχο διαβολάκος Κ. Στρόλιας ενδιαφέρθηκε για την πρόταση.

— Άλήθεια του δίνε τούφράγκου άμα πδήσου; — Του δίνου.

Στη στιγμή έλαγαε τα ρούχα του καιμπλουμ μέσα Κανένας μας δέν σκέφτηκε να τον έμπούσει, αλλά όλοι κοιτούσαμε από τη γέφυρα ένθά... πηγαί. Έκείνος χάθηκε για μιά στιγμή στο νερό και βγήκε άμέσως στήν επιφάνεια και σε λίγο ήρθε κοντά μας:

— Δόμ του τώρα του φράγκου... Και ό Ζήσης φυσικά του το έδωσε.

Τό άπτελο ήταν ή δικαιοσύνη του Στρόλια για την τολημηρή άπόφαση:

— Σκέφα, ός έμπαιτισσώθω. κώλου ούλοί έ-χουν, γιατί δέν ντραπώ;

Δέ σκέφθηκε το μεγάλο κίνδυνο, αλλά την ντροπή που θα τον έβλεπαν «εμπλέτσωτο!»

Ο π α λ ε ο ς

ΠΑΝΑΓΙΑ ή... ΚΑΝΑΛΙΩΤΣΑ και λίγη ιστορία για τα Μετέωρα

Του ΚΩΣΤΑ Δ. ΣΑΡΟΛΙΑ - Άρβαντάκου

Θυμάμαι προκολεμικά περί το 1933, είχα πάει με άλλους καμιά τριανταριά χωριανούς μας στα Μετέωρα, να συνοδέψουμε την Παναγία... μας να βρούμε... στο χωριό μας, να γιορτάσει... κι' αυτή με μας το Δεκαπενταύγουστο. Τα παλιά χρόνια τα Μοναστήρια ήταν φιλόξενα «σά μοναστήρια». Μας τραπέζωσαν ό καλόγεροι με φασουλάδα—αύγουστιάτικα—άλάδωτη και κρασι καλό και το βράδυ κοιμηθήκαμε στους ξενώνες. Το ίδιο κάναμε και οι χωριανοί μας; στήν Παναγία τη φιλοξενούσαν... για δύο μήνες, τη φύλεβαν... τα βράδια και το μεσημέρι κότα με τσιου-

μπλέκι (κρεμύδια ξερά) και πητα και όταν έφενγε πάλι οι χωριανοί μας την ξεπροβόδιζαν με το «δικλιωμάτης στάρι ή καλαμπόκι να βγάλε το... να χερμόνα που έρχονταν δριμύτορες. Στά Μετέωρα Έλεγαμ όι παλιοί, πήγε φλυντρονάς... για τί την κυνηγούσαν... οι Τούρκοι και πήγε έκελ να σωθεί... Σέ-χασα να σάς πδ ότι το κάθε χωριό έχει το δικό «του» Ά-γιο ή τη δική «του» Παναγία.

Φτάσαμε στήν Καλαμπάκα με το τραίνο κι' απ' το σταθμό μέχρι τα Μετέωρα που ηργάιναμε πεσό από γομαρόστρατα μας συνάδευε καλόγερος, κι'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή 3η σελ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ

Στις 19 του Φλεβάρη ημέρα Παρασκευή στήν αίθουσα του Ξενοδοχείου ΑΠΕΡΓΗ στο Κεφαλάρι τηλ. 80 10 644 θα γίνει ό ετήσιος χορός του Συλλόγουμας.

Τό Ξενοδοχείο διαθέτει πολυτελή αίθουσα, εύρύχωρη πίστα, έλικετή κουζίνα και άριστη περιποίηση. Η εκλεκτή όρχήστρα του μέετρον Χ. Μουραμπά με δημοτικά, ευρωπαϊκά και έλαφρολαϊκά τραγούδια θα δημιουργήσει το κέφι για μιά εύχάριστη βραδυά. Το Δ/κό Συμβούλιο καλεί τους Καναλιώτες και φίλους να μετάσχουν στόν Έτήσιο Χορό του Συλλόγου μας.

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ 650 δρχ. (χωρίς ποτό)

Τό πρόγραμμα θ' άρχισει στις 9.00 μ.μ.

Προσκλησεις θα δίνονται από τα μέλη του Δ/κού Συμβουλίου, από το Κατάστημα του Άθ. Κωσταβάρα Αιόλου 102, τηλ. 32 15 460 και την ημέρα του Χορού στή είσοδο της αίθουσας.

Πληροφορίες στα τηλέφωνα:

- Γ. Γηράσης 5013017 Δ. Γιαννακόσ 2522040
- Ε. Μπρακατσούλας 6420236 ΙΙ. Κατέρης 9584485
- ΙΙ. Μπέκος 8626870 Α Μουραμπά 2027235
- Ε. Παπαθεοδοσίου 8640357

Γεγονότα και έπιτεύγματα στο χωριό μας :

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ (50) ΧΡΟΝΙΑ !!!

Συνεταιρισμός, Φιλοδοσική Ένωση, Κοινότητα

Του ΑΛΕΚΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

3

απ' το προηγούμενο και τέλος

ΓΙΑ αά συνεχίζουμε, κάτι τέτοιο, έπρεπε να δεθεώμε περισσότερο με κάτι κανονικές Γεωπόνους της Κατερίνης και άλλων πόλεων της Μακεδονίας, καθώς και με ώρισμένους Συνεταιρισμούς, που έκαναν μόνοι τους την έξαγωγή των καρπών τους.

ΦΙΛΟΔΟΣΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Λέγεται, ότι η περιοχή του χωριού μας, ήταν ένα άπεραντό δάσος και πουθενά, στα παλιά χρόνια δεν διαφαινόταν διαβρωτικά φαινόμενα στο έδαφος του. Κι όμως τελευταία δεν ήταν μόνο οι Τούρκοι του 1897 και οι Ιταλοί του 1941 που ρήμαξαν το δάσος. Ήσαν και οι Καναλιώτες, που έσωσαν από έλλειψη χρόνου να πάνε μακρύτερα, για την έξασφάλιση των ξύλων της χρονιάς προτιμώντας την περιοχή που ήταν στα πόδια τους. Το τοσκούρι, ο παλιόροκος και η σκεκαρνιά έδρασαν τόσο ώστε να μη μείνει τίποτε και η διάβρωση και η άσχημία να παρατηρούνται και πού περά από το καθ' έαυτο χωριό.

Τά λίγα χαμόδένδρα, που έμειναν, σάν τις πουρδαλές και τις κουτσιπιές, έλαττώνονταν και από ά χρόνο με το χρόνο. Ή γυναίκα, που ή ρούγα της δεν είχε ξύλα, στα πιάδια πήγαινε και ψευτοοικονομούσε τ' άκαραιπτή για τή μέρα.

Χρειάζονταν κάτι να γίνει και για το πράσινο, εκείνη την εποχή. Με μία ομάδα καλών συγχωριανών μας ίδρύσαμε τή Φιλοδοσική Ένωση και ή πρώτη μας δουλειά ήταν να προμηθευθούμε δενδρύλλια προς μεταφύτευση από το Ύπουργείο Γεωργίας. Μάς ήλθαν πολλά είδη κωνοφόρα και μη. Το πεδκο ήταν της προτιμώσεώς μας και έπρεπε να δοκιμάσουμε πού είδος εγκλιματιζότανε

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Γιά να ποίμε ότι κάναμε τότε θα έπρεπε να πάρουμε στα χέρια μας τή Κοινότητα.

Δέν ήταν ύπόθεσι εύκολη. Ύψηλχαν άνθρωποι δυναμικοί με ήσχυρους πολιτικούς δεσμούς με τους συγχωριανούς μας και τήν πολιτεία και δύσκολα θα μπορούσαν να μετακινηθούν απ' τις θέσεις τους.

Και όμως, ή άλλαγή δεν έλέγετο σάν μουρμούρα τότε, αλλά τή ζητούσε ο κόσμος για να λύση έστω και μικροζητήματα, που παρουσιάζονταν τότε. Φυσικά ο Συνεταιρισμός ως όργάνωσις, έπρεπε να μείνει άμετοχος, οιαδήποτε πολιτικές κινήσεις. Τά μέλη του ήταν έλευθερα να εκφράζουν τις ίδέες και έπιθυμίες που θέλανε.

Όταν πήραμε τήν άπόφωση να μουθούμε στον άγωνα για τήν κατάκτησι της Κοινότητας, από το πρώτο, να προεξάμε δσο μπορούσαμε καλλίτερα.

Οι έκλογές όρίζονται και ή μετς καταρτίσαμε το συνδυασμό μας. Γιά να βοηθήσουμε τήν κατάσταση, τυκώσαμε ένα γενικό πρόγραμμα δράσεως και έργων, σε πολλά άντίτυπα καθώς και πολύ άλλο διαφημιστικό ύλικό. Τήν προηγούμενη

Αυτό είχαν βρη στο Πολωνικό έμπόριο τους κατάλληλους συνεργάτες.

Στήν έπιτυχία αυτής της χρονιάς, δεν παραλείπα να όμολογήσω, ότι ή συμβολή του κληνομοσέτη τότε Δημ. Ζούμπου ήπηρε μετγάλη. Αύτός μάς έβοήθησε σ' όλες τις τεχνικές δουλειές και μάς άγόρασε μετγάλο τμήμα των καρπών μας.

πιδ καλά στον τόπο μας.

Κάναμε ένα σχέδιο δασυλλίου στο «Παλιόχώραφο» και το γεμίσαμε με δέντρα. Έπίσης, δώσαμε δέντρα, σ' όσους από τους χωριανούς μας, θέλανε για να τα φυτέψουν, όπου μπορούσαν. Έκείνη τήν εποχή φυτεύθηκε και ο πλατανος που βρίσκεται μπροστά στο Καφενείο του Ζήση. Λέγεται και είναι σωστό, ότι έστειλα, ως πρόεδρος της Φιλοδ. Ένωσης τον νέον τότε Παν. Χριστοδούλου και τώρα αξιόλογο πρόεδρον της Κοινότητας άντι όμοιβης 10 δραχμών να βρει και να φέρη ένα καλό κουλούρι από τά πλατάνια που ήταν στην τοποθεσία «Μόλος του Τζαβέλλα». Πράγματι τόν πλάτανον τον έφερε και τόν φυτέψαμε άλλα για τά λεπτά, ύπάρχουν άμφιβολίες εάν δόθηκαν στον δικαιοδχο.

Ή άρχή αυτή, γύρω από τό δένδρο, έγινε άφορητή να φυτευθούν πολλά μέρη απ' αυτά και έτσι το χωριό μας, να φαίνεται με άλλου είδους έκδηλώσεις ότι έχει ύψηλή έκπολιτιστική στάθμη.

Θά ήταν αξιόλογο αν μπορούσαν να συνεχισθ ή αυτό και με δέντρα, που δεν έχουν τόν κίνδυνο του πεύκου, να καίγεται έσκολα και να βοηθήη με τήν εκπυρσοκρότησι των άναμένων κουκουναριών σε 200 και πάνω μέτρα να διαδοθ ή φωτιά σε μακρυνότερα μέρη.

Κυριακή των έκλογών, στις 4 το πρωί με σκάλες και άλλα έφόδια, κρεμοθσαν οι όδοι μας στους δρόμους, από τή μιά μεριά και από τήν άλλη, τά σχολια πού ήταν κολλημένο όλο αυτό το ύλικό. Οι τοίχοι όλων των σπιτιών, που οι όρομοι κατέληγαν στην πλατεία, είχαν γεμίσει έπίσης από συνθήματα. Παντού άέρας άλλοόφτικος φύσαγε, που σήμανε ότι βαδίζαμε προς τή άλλαγή.

Από τους δικούς μας βγήκαν 3 και ο έπίσης δικός μας Κ. Ρίζος, ίσωσηφισε με άλλον και στην κλήρωσι, στο Ειρηνοδικείο, χάνει ο δικός μας. Οί προσευχές και τά ξόρκια πού έκανε όλην τήν προηγούμενη νύχτα πήγαν έντελώς χαμένα. Έτσι αι δυνάμεις παρουσιάζονταν τελικά : Ντενισης 4, Ιδικοί μας 3 και ανεξάρτητοι 2, Δ. Καπουτζής και Π. Βάλλας. Ο Καπουτζής ήταν σίγουρο ότι θα συμπεροεύτανε μ' έμάς, αλλά για τόν Βάλλα ήπηρεν άνδελεις, ότι εκλινε περισσότερο προς τους αντίθετους και ήταν έπίσης δύσκολος, για πολλές αίτιες, ένας χρήσιμος διάλογος μ' αυτόν. Ή άτμόσφαιρα στο χωριό

αυτή τήν εποχή, ήταν πολλή ήλεκτρισμένη και χρειαζονταν μετγάλη προσοχή, σύνεσι και μυστικότητα σε κάθε ένέργεια που θα κάναμε.

Με άπόλυτη μυστικότητα ο Δ. Μακρης δημοδιδάσκαλος, κουμπάρος ή συγγενής του Π. Βάλλα, του ύπόσχεται εκ μέρους μας τήν προεδρία του ίου χρόνου με προκαθορισμένο πρόγραμμα ενεργειών και έργων. Με τή δεύτερη έπαφή συμφώνησε να συνεργασθ με μάς. Έτσι άποφασίσαμε να συγκεντρωθούμε στο Καφενείο του Π. Πάσχου ώρισμένη ήμερα και να μη φύγουμε απ' εκεί αν δεν συμφωνήσαμε, σ' όλα τά προβλήματα και δεν άσφαλιζαμε τά συμφωνηθέντα με κυρώσεις θετικές.

Ανα άπόγευμα, που θυμάμαι ή πλατεία ήταν γεμάτη κόσμο, οι δικοί μας Σύμβουλοι με τόν Δ. Καπουτζήν, Π. Βάλλα και έμένα, παίνοουμε πράγματι στο καφενείο του Π. Πάσχου, το όποιο κλείνεται και άρχίζει ή συζήτηση. Συμφωνούμε σ' όλα : 1) ή έτήσια διαδοχή του προέδρου με πρώτον τόν Π. Βάλλα, 2) τός όρος εργασίας του Συμβουλίου. Τά θέματα θα συνεχίζοντο πρώτα εκτός του Κοινοτικού Καταστήματος, ιδιωτικός και ή άπόφασις πού θα έλαμβάνετο θα έπροτεινετο πλέον νομίμως εις τήν συνεδρίασιον του Κοινοτικού Συμβουλίου και οι 5 σαν ύποχροωμένοι να τήν ψηφίσουν. 3) Πρόγραμμα της χρονιάς και 4) Διασφάλισις της συνεχιεστής συνεργασίας. Οιοδήποτε παρέκλιση από εκείνα πού άποφασίσθηκαν και γράφθηκαν είχε ως άποτέλεσμα ώρισμένες κυρώσεις.

Πράγματι, ο κάθε Σύμβουλος, ύπέγραψε και παράδωσε σε μένα, 4 γραμμιάτιον 10. 000 δραχμών το κάθε ένα, τά όποια ήδην ώφειλε εις ένα έκαστον των άλλων. Έάν οίσοσδήποτε εκ των Συμβούλων μας δεν συμπεροεύονταν με τήν πλειοψηφιαν των 5 ατομάτας θα μπορούσαμε να κινήσουμε το μοχλό των γραμματίων. Δέν χρειασθηκε όμως τίποτε, γιατί τά πράγματα άρχισαν καλά και προχώρησαν καλώς άσπου καταργήθηκαν με τήν πρώτη δικτατορική Κυβέρνησι. Τά πρώτά έργα ούτόν του Συμβουλίου ήταν ή άνακαινισις της Πλατείας και ή όριστική τακτοποίηση του νερού με τις καινοόργες βρύσες. Ή τακτοποίηση έπίσης των δρόμων πού φεύγαν από τήν Πλατεία προς κάλους συνεργάτες και ή λύση του προβλήματος του νερού πού είχαν τόσο οι Καναλιώτες όσο και τά ζώα τους, της έξευρέσεως έπίσης νερού στον κάμπο και τήν τοποθέτησι άντιόλων (τουλόμπες). Έπίσης διανοσθήκε ο δρόμος από τόν Σταυρό μέχρι του «Μπεκήρ τή ράχι».

Δέν είναι όμως ούτά μόνον τά έργα που έκανε το Κοινοτικό Συμβούλιο μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Είνα ένα σωρό άλλα μικρότερα που ένα νοσησαν τόν Καναλιώτη για τήν παροχή των τότε πέρασμα τήν αίσθανά και ίκανοποίηση από τήν ώφέλεια πού είχε απ' αυτά. Στο σύνολο και τήν αξία των

Παν αγία ή... Καναλιώτσα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' τήν 1η σελ. απ' το χωριό Καστράκι δεξιά μάς έδειχνε μέσα στα πανώνη λα βράχια σπηλιές, που άσκήτευαν καλόγεροι.

τρόπο περιπετειώδη ζωή τόν τράβηξε στην καλογεριστική ζωή(*) και σά συνέχεια έγεινε

Όταν φτάσαμε στο Μοναστήρι πού κατοικούσε... ή Παναγία «μας», άνοιξαν οι καλόγεροι τή βαριά σιδερένια πόρτα πού ήταν στηλωμένη σε κοτρώνη και σκαμένο σά γαλαρία περι τή 2 μ. και πήγαίναμε όλοι μαζί άπάνω στο Μοναστήρι. Ένώ τά παλιότερα χρόνια για ν' ανέβει ο άνθρωπος στα Μετώρα στα Μοναστήρια χρειαζονταν τέχνη και τόλμη. Οί σκάλες ήταν και με 100 σκαλοπάτια, αν όχι και περισσότερα, ξύλα στηριγμένα και σε άπόσταση 30 π σε σκελετό με ξύλα πού άντάνονταν το κάτω κάτω του Μοναστηρίου το μέρος άπάνω στο Μοναστήρι πού θα έστανε ο έπισκέπτης. Σκαλι με σκαλι νά πινάται ο άνθρωπος, με τά γέρια ν' αλάζουν και με τά πόδια νά γίνονταν οι ίδιες άλαγές ν' ανεβαίνουν το σκάμα, κι' οι άλλοι να κοιτάν από κάτω με τήν νυγή κρυα, να συμβουλεύουν «πρόσεχε μήν πέσεις». Πόσοι και πόσοι άνθρωποι δεν έπεσαν από σκάλες, όχι τέπιες κινήτες αλλά στοθερές, πέτρινες και σκατάθηναν, ιδιαιτερα γεροντάκια. Από κετ βγήκε το ρητό: «Ο γέρος θα πάει ή από πεσιό ή από χεσιό».

Στήν περίπτωσή μας, σε κάθε κοτρώνη πού έξελεγε ή σκάλα ήταν θληκατή, κι' αν δεν έπαινε με το χέρι ούτός πού ανέβαινε στο σημείο εκείνο το ένα άπάνω σκαλι με το κάτω σφιχτά, ή σκάλα άνοιγε προς τά έξω και το σάμα έπαινε κλίση προς άνάσκελα τόν όρορα και ή σκάλα τόν κουνόσε πέρα και κι' ήταν πολύ επικίνδυνο. Έπίσης έπρεπε να μη κοιτάει από ψηλά προς τά κάτω ήπηρε φόβος ν' αλιστεφ και να πέσει. Άιγοι ήταν εκείνοι πού έπαιρναν τήν άπόφαση ν' ανέβουν απ' τις σκάλες στα Μετώρα. (Έτσι μάς τά παράδωσε ο τετραπέρατος Σωτήρης Θεός - Καπετανάκος, πού αυτό το τέπιο άνεβοκατέβασμα στα Μετώρα τόπαιε στα δάχτυλα, κι' ούτ ή κατά κάποιον

(*) Άλλοι καλόγεροι εκτός απ' τόν Σωτήρη απ' το χωριό μας μέσα στα χρόνια μου, ήταν : Ο Άριστιεΐδης Ύάρας, μαμπρας του Άριστιεΐδη, έξορωιστά απ' τις έλλες άδυναμίες, κανένας τέλειος, ύπηρε ένας απ' τους καλούς ύπάλληλους του χωριού μας. Ο Άριστιεΐδης πήγε καλόγερος περι το 1926 στο «Άγιο Όρος και μάλιστα έγειαν έτι άσχητά. Πέρι το 1930 με 83 πέτες εβίους Λαγός στα Μετώρα πού πήρε τείχημα του παπα-καλόγερου και ψέμας στο Μοναστήρι του Ντούσκου. Τά 18α χρόνια πήγε καλόγερος και ο Κλεομένης Παπαγιάννου (Κουμπούρας) μαμπρας του Νίκου και Σωκράτη. Σά συνέχεια προπολεμικά έγεινε καλόγερος ο Κλεομένης Τσιανάκας (Κύριος) και μεταπολεμικά το άγαπήμονο παιδί Λάμπρος Σβρόλιας (Διονύσιος), στο «Άγιο Όρος και ακολουθούσε, ο τελευταίος μέχρι το 1982 ο Άθανάσιος Ζαχαρίας. Έμαθα όμως ότι το πέταξε... το σάμα του καλόγερου και ζει εργαζόμενος στη Θεσσαλονίκη.

ήγούμενος στον Άγιο Στέφανο στο μόνο Μοναστήρι πού έπιτρέπονταν να πάνε να προσκυνάν... και γυναίκες.

Τους άλλους τους ανέβριζαν οι καλόγεροι με τά «βριζόνια» (μετγάλα δίχτυα πλεγμένα με χυρότο σκονίσι τριχιά, κρέμονταν τα «βριζόνια» με άκόμα χυρότερη τριχιά δεμένη στην άνέμηράπανά στο Μοναστήρι έμπαιναν 4-5 στο «βριζόνι» έφερναν γύρω τήν άνέμη» πού καλόγεροι και οι άνθρώποι γύη γαιναν σιγά-σιγά άπάνω και φαίνονταν σάν τά πουλάκια στη φωλιά τους.

Πόλλοι φοβιταιάρηδες σάν τόν Άριστιεΐδη του Τισαίου - Ντρεγκά δεν άνέβαιναν και με το «βριζόνι». Κοιτοθσαν κάτω ζαλιζόνταν και έξερνοκοποθσαν. Αύτός ήταν να τους κλαίει. Έτσι λαντιόκοβαν κάτω Ή έπιθυμία τους ν' ανέβουν στα Μετώρα δεν ίκανοποιούνταν.

Μ' αυτόν τόν τρόπο τά Μοναστήρια στα Μετώρα γίνονταν άόρηθα φρούρια μέσα στην τουρκοκρατία, να μη τά πατάν... οι κλέφτες και λεηλα τόντους άμήθιτους θησαυρούς, πού τους έχουν καταχωσιασμένους μέσα στα βάθη της γής. Πήγαμε το 1933 και τους είδαμε κι' ο καλόγερος πού μας συνόδευε κλειδώνει συνέχεια και ζεκαίειδων σιδεριές.

Και το παράπονο ενός κλέφτη μάς το λέει το τραγούδι :

Όλα τά κάστρα πάτσα βρε Παπα-Πιργή μου, κι' όλα τά Μοναστήρια. Μόνο του Βαρλάμη το κελλί, δέν μπόρ να το πατήσω, τρεφω-γύρω έχει μάρμαρα.

Στά Μετώρα τότε και τώρα, οι καλόγεροι με τά «βριζόνια» άνεβούσαν όλα τά αγαθά τους χρειαζόμενα.

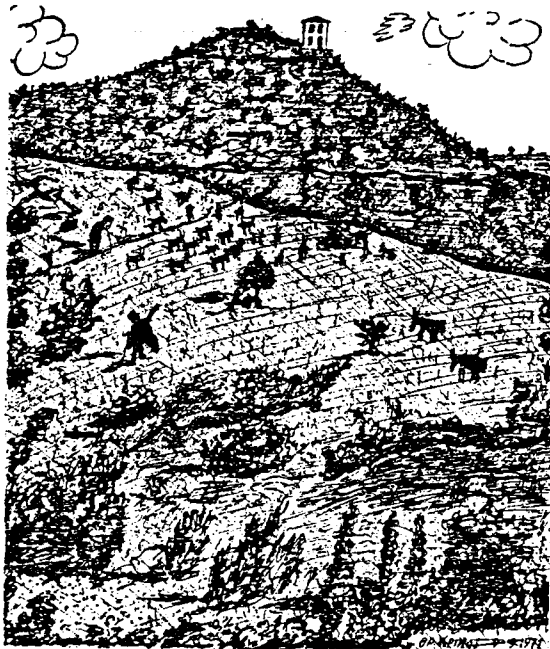
Όταν έγειναν οι δρόμοι κι' άνεβαίνονταν κουτσόι - στραβοί άπάνω στα Μοναστήρια, το 1933, μάς έλεγε ένας πολύ μορφωμένος καλόγερος, έχσαν τήναήλη τους. Ποντάριζε στην έπιθυμία πού θέλει να δει ένα πράγμα ο άνθρωπος και βρίσκειται σε άγωνία ντε και καλά να το δει. Αύτός ο πόθος με τους δρόμους χάθηκε.

Πριν από καμπόσα χρόνια πού πήγα στα Μετώρα τά κλαψε ή καρδιά μου, και θυμήθηκα τά λόγια εκείνου τόν πραγματικού καλόγερου του 1933. Τάφκιασαν δρόμους να πάνε αυτοκίνητα, κι' από κοίτους του θεού, τάφκιασαν οίκοις έμπορίου».

Εργων δεν μπορούν να παρατεθούν, όλα όσα είχαν γίνη από τήν ίδρυσι της Κοινότητας. Ή συλλογή της καλή δουλειά πού έκανε το Συμβούλιο αυτό μέσα σε λίγο χρόνο, θα μείνι σάν παράδειγμα καλώς γιάμιμησι. Καιρός όμως ν' ατελειώνουμε. Δέν ξέρω αν μπόρεσα να δώσω με λίγα λόγια εκείνα πού έγιναν στα χρόνια πού αναφέροουμε. Ίσως άλλοι συμπληρουν ότι παραλείφθηκε. Τελευταία όμως είμαι ύποχρωωμένος ν' αναφέρω ότι συμπαραστάτες και καλούς συνεργάτες στο έργο αυτό, είχα τους καθηγητή των Μαθηματικών κ. Γεώργιο Πάσχου, τους δημοδιδασκάλους της εποχής εκείνης Δημ. Μακρην, Δημ. Παπανικολάου και Τάσιον Γεργουλίνα. Έπίσης κατά καιρούς τους τότε μαθητές Θεοδοσίον Θεον, Βάγιον Θεον και πολλούς σπουδαστάς. Έπίσης πάνω απ' όλα είχα τήν έξαιρετική συνεργασία μ' αυτό το φαινόμενο του «κοιλίτη» πού λέγεται Καναλιώτης και πού δύσκολα βρίσκονταν τόν δμοιόντου. Έργατικός, δικαίος, ύπομονητικός, καλός όργανωτής και έκτελεστής. Προοδωτικός και πρό παντός κερήφανος σάν άνθρωπος.

ΚΑΝΑΛΙΑ: Στρατώνια (Αναπαράσταση)

Από το προαύλιο του Σχολείου μας μου περιέγραψε ο Βασίλης Καρακωστάς τη Στρατώνια: 'Η πρώτη ράχη είναι τα 'μυα τριά', ονομασία που έμεινε γιατί εκεί υπήρχαν ποτάμια με στρουγγές και μαυριά. Από κει περνούσαν τα γίδια, προς τη Στρατώνια με την πικρή βλάστηση για βοσκή.

'Η στρατώνια ψηλή και επιβλητική φάνταζε από μακριά. Ήταν διόροφη και με λούγιο που είχε τη στέγη για το βρόχινο νερό. Στη φάσα προς το χωριό κολιχτά στο κτίριο ήταν πεζούλι χαμηλό και τα μαγειριά του στρατού. Δίπλα στη ράχη και πολύ σιμά της ήταν χωμένα μέσα στη ράχη η 'μπαρουταποθήκη' ένα κτίριο μικρό με λιθόκτιστη θολωτή οροφή. Το 1897 που κήχη ήταν επιπλωμένη με κρεβάτια, κρεμάστρες, τραπέζια κλπ.

Χαρακτηριστική είναι η περιγραφή που μας έκανε ο παπύς Βασίλης Σδρόλιας-Φαίδρος, κατά το 1936, για ένα επεισόδιο: "Ένα απόγευμα ήταν μαζωμένα πολλά πιδιό παλινκάρια απ' το χωριό μας και εκεί άπ'ν". Ένας λιβέντς όντα: πιουόσαν καμπόσοι Τούρκ(οι) άπου κάτ' άπ' τη στρατα για το Φανάρι, κουνούσι του σταβι κι τοι φοιρέρι. Ίσιώδη: ήταν άπόβροχοι κι φοροι κινότσηρια τσαρούχια, πατάει ένα γλιστρομα κι παει κάτ' γκυλόντα. Πάει η καυμένος του πιτσόκοψαν οι Τούρκ(οι)».

Τά έπειτα της Στρατώνιας τα θυμάμαι. 'Η δυτική της πλευρά ήταν σχεδόν όλορη, με τις μεγάλες παραθύρες, μέχρι το 1930 που κατεδαφίστηκε. 'Ας έλπισουμε ότι κάποτε θα γίνει άνασκα φές για να μείνουν έστω και τα θεμέλια της άνάκτα, στους αιώνας, γιατί όλοι οι παλιοί όμολογούν ότι ήταν τρασό σφάλμα που την κάψαν τότε.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ.

παρά τη σχετική προεidalποίηση του Δ. Σ. δέν άναποκρίθηκαν ή μάλλον άναποκριθήκαν καθυστερημένα. Έδώ θέλουμε να τονίσουμε τρεις ειδικά τις έκδρομές πρέπει τα μέλη μας να δηλώνουν συμμετοχή στην τακτή προθεσμία γιατί πρέπει να υπάρχει ο κατάλληλος χρόνος για το κλείσιμο των πούλμαν.

5ον.Εκπολιτιστικές εκδηλώσεις: Καί στον χρόνο αυτό όπως και στους προηγούμενους έγιναν οι καθιερωμένες εκδηλώσεις του καλοκαιριού που κατά τη γνώμη μας σημείωσαν έπιτυχία.

Τά έξοδα των εκδηλώσεων βάρυναν άποκλειστικά το ταμείο του Συλλόγου μας. Μπορεί να υπάρχουν και διαφορετικές έκτιμήσεις άλλα το Δ/κό Συμβούλιο έπιμένει στις άπόψεις του διατυπώθηκαν στο προηγούμενο φύλλο της έφημερίδας.

* Σε γενικές γραμμές αυτή ήταν ή δραστηριότητα του Συλλόγου στον περσιόμο χρόνο και πρέπει τα μέλη μας να καταλάβουν κατ' άρχην ότι το Δ.Σ. πρέπει να τό κρίνεται με έπιεκία, γιατί αυτοί-που τό άπαρτίζουν όση φιλότιμη προσπάθεια και να καταβάλουν, δέν παύει να είναι εργαζόμενοι και να έχουν τα προσωπικά και οικογενειακά τους προβλήματα και γι' αυτό όλοι πρέπει να βοηθήσουν το Δ/κό Συμβούλιο, γιατί ο Σύλλογος, δέν άνηκει μόνο στο Δ. Σ. άλλα σε όλα τα μέλη.

Τελειώνοντας εχόμεστε πάλι Χρόνια πολλά σε όλους. Τό Δ.Σ.

Γιά τον καινούργιο χρόνο τώρα τό 1982, ο Σύλλογος έκτύπωσε όπως κάθε χρόνο τό «Ήμερολόγιό» του και έστάλη στα μέλη μας και στους άλλους συγχωριανούς μας ταχυδρομικά. 'Ηδη πολλά μέλη έστειλαν τις συνδρομές και την άξια του 'Ήμερολογίου με την έσώκλειστη έπιταγή. Παρακαλούμε σε όσους δέν έχουν στείλει μέχρι στιγμής, να τακτοποιήσουν την έκπεριότητα αυτή γιατί τα χρήματα αυτά άποτελούν ή βασική πηγή έσόδων του Συλλόγου για να μπορεί ο Σύλλογος να άναποκρίνεται στις όποχρεώσεις του.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

"Ο καλός ο νοικοκύρης τό χειμώνα 'χαίρεται». Έτσι έλεγαν παλιότερα και έτσι θά ήταν τότε. Τό χειμώνα βουλιές δέν υπήρχαν και άφου οι προμηθειες υπήρχαν άφθονες όποσδήποτε ο νοικοκύρης χαιρόνταν. Τώρα όμως τα πράγματα άλλαξαν. Όσοι έμειναν στο χωριό τα έχουν όλα και έτσι μαζεμένοι στα καφενεία μας περνούν τις ώρες με τη συζήτηση και τα πειράγματα. Τα βαμβάκια ήδη συλλογή όλων είναι ο καπνός έσοδείας 1981.

ΟΠΩΣ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΚΑΛΑ ΧΡΟΝΙΑ

Στι 18-10-1981 που έγιναν οι έκλογές για την άνάδειξη του 'Ελληνικού Κοινοβουλίου και των Εύρωβουλευτών τό χωριό μας άλλαξε όψη και θύμωσε την παλιά καλή έποχή. Γέμισαν άνθρωποις ξενητεμένους τα σπίτια, οι δρόμοι και ή πλατεία μας βούιζε σαν μελισσι.

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

'Η 'Εθνική Γιορτή της 28ης Οκτωβρίου 1940 γιορτάστηκε και στο χωριό μας με μεγάλη λαμπρότητα. Έγινε παρέλαση μαθητών του Δημοτικού σχολείου και Νηπιαγωγείου, τα δε προγράμματα των σχολείων αυτών ένθουόισαν όλους τους παρευρεθέντες. Οι παλιότεροι άλβανομάχοι ξεναυμήθηκαν τα γεγονότα της έποχής εκείνης. Τόν πανηγυρικό της ημέρας έξεφώνησε ο Δ/ντής του σχολείου κ' Αντώνιος Λαοάας.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Κατά τα φτεινά Χριστούγεννα και τις άλλες Γιορτές, ήλθαν πολλοί λίγοι ξενητεμένοι μας. Ίσως τους έμπόδισε τό κρύο ίσως όμως έπειδή είχαν έλθει στις έκλογές τους ήταν δύσκολο να ξεναέθουν. Οι νεόπιοι όμως με τους λίγους έπισκέπτες τό γλέντισαν με τό χαρτοπαίγνιο. Έτσι παραμονή Πρωτοχρονιάς και των Φώτων άναψε τό 'τριανταένα και ή γνωστή απόκα 'Ότα τα καφενεία ήταν γεμάτα για 'να μπει και πάλι ή καινούργια χρονιά με τό έθιμο τό παλιό.

Τις ημέρες αυτές άκούστηκαν από τα άγόρια και τα Κόλαντα. Τι διαφορά όμως από τα παλιά χρόνια! Ένώ τότε βούιζε τό χωριό από τα τρανούδια τώρα άκούγονταν μόνο σπαροδικά λίγες παρές να λένε τα Κόλαντα. Οι χωριανοί μας όμως όλοι περιμένουν πάντα με λαχτάρα και συγκίνηση τα παιδάκια αυτά να πηγαίνουν σταξοπία τους, να τους έξηθούν πρώτα και ύστερα να τους φιλήσουν κέπιο κέπια ή κέπιο χάρτινο νόμισμα. Αυτό βέβαια ήταν πολυτέλεια για την παλιά έποχή που τότε κυριαρχούσε τό σκυ και τό ζυλοκράτο και σπάνια έπαυρε τό παιδάκι κέναν νόμισμα από συγχωρικό σπίτι. 'Ας είναι όμως και έτσι. Τό χωριό μας ζει και θά συνεχίσει να ζει γιατί οι λίγοι που έμειναν στο χωριό είναι δραστήριοι άνθρωποι και προδευτικοί. Σε όλες τους δε τις προσπάθειες έχουν και τη συμπαράσταση των ξενητεμένων μας.

'Αφου πέρασαν οι Γιορτές έπληθθαν όλα τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση και όλοι άρχισαν να σκέπτονται τα οικογενειακά και έπαγγελματικά προβλήματα. Έτσι φροντίσαμε να κάνουμε μια σειρά από εκπαίδευση στό κ-

ρίτσια και νέες γυναίκες του χωριού. 'Ηδη άρχισε να λειτουργεί (για 15 - 20 ημέρες) σχολείο κεντήματος στη μηχανή.Θά δοθεί καλή εύκαιρία να μάθουν. όσες θέλουν, την τέχνη αυτή βοηθώντας έτσι, πρώτα τό νοικοκυριό τους και άργότερα, όσες πάλι θέλουν να τό κάνουν και έπαγγελμα.

'Επειδή τό χειμώνα ο άμαξωτός δρόμος προς Καρδίτσα σε πολλά σημεία παγώνει και έχει προβλήματα-κινδύνους στην κυκλοφορία των μηχανημάτων- άχημάτων κρίθηκε άναγκαίο να βρεθεί μία σωστή λύση. Καί σαν τέτοια άποφασίστηκε να γίνει παραλλαγή και από τη θέση άσπράχωμα, άπ' τό προσήλιο στη ράχη Κωσταβάρα, να πηγαίνει πάνω από τη Ρίζουλάκα και να συναντάει πάλι τό δρόμο στη κύκλα τουΓαττή. Έτσι θά είναι, στο σημείο αυτό, ο δρόμος από τό προσήλιο και δέν θά παγώνει. 'Ηδη ή παραλλαγή αυτή άρχισε και μπουλντόζα κάνει τη διάνοιξη.

Συνεχίζοντας την παράδοση της άνάβασωσης ή Κοινότητα και φέτος θά κάνει δεινροφύτευση πεύκου σε ίκανές έκτάσεις, που είναι και περιφραγμένες κοντά σε άλλες πευκοφύτες περιοχές. Πήραμε την έγκριση τουΔασαρχείου για χορήγηση δεινροφύλλων και σύντομα θά γίνει και εργασία διανοίξεως λάκκων και ή φύτρωση.

Τέθηκε σε κυκλοφορία αυτοκίνητο άγοραιο (ταξί) από τον κ. Βασίλειο Θεοφ. Κουρκούνα, καταγόμενο άπ' τη Λοξάδα με έβρα τα Κανάλια. 'Ο παραπάνω αυτοκίνητιστής είναι ύπόδειγμα έπαγγελματία και πολύ έξυπνερτακός. Με τον τρόπο του έδειξε ότι τό άχημα αυτό ήταν άπαραίτητο για τό χωριό μας.

Με πρωταβουλιά του Έκκλ. Συμβουλίου Προφήτου 'Ηλίου τοποθετήθηκαν ειθερένια κάγκελα στο δρόμο των Σερβολαίων για την προστασία των διερχομένων. Έταν πράγματι άναγκαίο να γίνει αυτό γιατί ο δρόμος αυτός ήταν έπικίνδυνος.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Διόμοια: Κατά τό σχολ. έτος 1980-81 πραγματοποιήθηκαν στο Σχολείο Καναλιών με χρήματα που χορήγησε ο Ο.Σ.Κ. τα έξης έργα:

1. Περιμάντρωση Νοτιοανατολικής πλευράς του Προαυλίου.
2. Τοιμεντόρωσση, χώρου μπροστά στο νέο διδακτήριο.
3. Κατασκευή ύποσέτου μετά βρυούων.
4. Έσωτερικά έπιχρίσματα παλαιού διδ/ριου και έπισκευή στέγης και κουφοράτων.
5. Καλλωπισμός προαυλίου.

Σχολική Χριστουγεννιάτικη γιορτή

Στις 23 Δεκεμβρίου στο Πνευματικό Κέντρο και σε Χριστουγεννιάτικη άτμόσφαιρα έγινε γιορτή από τους μαθητές του σχολείου και τουδηπιαγωγείου. 'Ακούστηκαν ποιήματα και τραγούδια Χριστουγεννιάτικα που ένθουόισαν. Τη γιορτή παρακολούθησαν οι άρχές και οι κάτοικοι του χωριού. Στο τέλος μοιράστηκαν δώρα στους μαθητές, που έστειλε ο Σόλ. Καναλιωτών 'Αθηνάς.

Εύχαριστίες: 'Η Σχολική Έφορεία, οι μαθητές και οι γονείς, εύχαριστούν τό Σύλλογο Καναλιωτών 'Αθηνάς για την προσφορά δώρων.

Χριστουγεννιάτικος χορός:

'Ο μαθητικός συν/μός του Δημ. Σχολείου με την συμπαράσταση της Κοινότητας, άργένωσε στις 28-12-1981 Χριστουγεννιάτικο χορό στο Πνευματικό Κέντρο. Έτσι δόθηκε εύκαιρία σε νεόπιοις και ξενητεμένους Καναλιώτες, να περάσουν λίγες εύχάριστες ώρες, μέσα σ' ένα εύχάριστο Χριστουγεννιάτικο και οικγενειακό περιβάλλον.

Την έναρξη έκανε ο πρόεδρος της Κοινότητας με δημοτικούς χορούς και άκολούθησε λαχειοφόρος κλήρωση με δώρα που προσέφεραν καταστήματα της Καρδίτσας και ή Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών. Ένα μέρος των εσόδων διετέθησαν για την ένίσχυση του Ταμείου του σχολείου συν/μοσ και τα υπόλοιπα για τη συντήρηση του Πνευματικού Κέντρου.

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα

'Ομάδες του Σχολ. Μαθητικού Συν/μοσ τραγούδησαν στους κατοίκους τό χωριό τα Κόλαντα για την διετήρηση του έθιμου και την ένίσχυση του Ταμείου.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Θωμά Ν. Ζήση, φιλόλογου: «Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ και ή ΘΥΡΑΘΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ».

Με τον τίτλο: «'Ο Μέγας Βασίλειος και ή θύραθεν παιδεία» ο φιλόλογος Θωμάς Ν. Ζήσης, παρουσίασε την τελευταία του μελέτη. 'Επιστημονικά τεκμηριωμένη και γραμμένη με πολλή φροντίδα άποβλέπει στο να διαρωτίσει τον καθένα μας πάνω στο πρόβλημα της σκέυσης 'Ελληνισμού και Χριστιανισμού, 'Αρχαίας 'Ελληνικής Παιδείας και Χριστιανικής διδασκαλίας, ένα θέμα που είναι πάντοτε επίκαιρο, άφου ο έλληνοχριστιανικός τρόπος ζωής και σκέυσης άποτελεί τη βάση του σημερινού πολιτισμού της άθρωπότητας.

'Η μελέτη έχει τό βιοματικό και προσωπικό στοιχείο του συγγραφέα και σπερτίεται σε πλούσια βιβλιογραφία. Χωρίζεται στα έξης τρία μέρη: Α' Σχέση Χριστιανισμού και 'Ελληνισμού (άναφορά στις διάφορες τάσεις που διαμορφώθηκαν ως τον 4ο μ. Χ. αι., τό 'χρονό αιώνα» των Τριών Μεγάλων 'Ιεραρχών). Β' 'Ο Μέγας Βασίλειος (σύντομο λόγος για τό βίο, τη δράση και τα συγγραφικά του έργα). και Γ' Μ. Βασιλείου: «Πρός τους νέους, όπως άν έξ έλληνικών άφελόνοτο λόγων», όπου ο συγγραφέας της μελέτης άναφέρεται στη μεγάλη προσφορά του Βασιλείου και στην προσπαθεία του να διαπαιδαγωγήσει χριστιανικά τη νεολαία από τη μια και από την άλλη να γεφυρώσει τό χάσμα μεταξύ των δυο κόσμων, του 'Ελληνισμού και του Χριστιανισμού, πράγμα που πετυχαίνει ο σοφός 'Ιεράρχης κατύ τρόπο άριστοικό.

Τό βιβλίο-μελέτη, σελ. 176, 'Εκδ. «Σήμαντρο», Χολαργός - 'Αττικής, ο άναγνώστης και κυρίως ο νέος διαβάζει με εύχαρίστηση και ένδιαφέρον.